

Johann Hermann Becker

**Serenissimi Principis Ac Domini Dn. Caroli Leopoldi, Ducis Regnantis
Megapolitani ... Principis ac Domini Nostri Clementissimi, Gloriosos Natales
Anno MDCCXXV. XXVI. Novembris ... In Auditorio Maximo Esse Celebrandos,
Rector Academiæ Rostochiensis Joachim. Henric. Sibrand ...**

Rostochii: Typis Jo. Jac. Adleri, [1725]

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn1793906440>

Druck Freier Zugang

2°

Carl Leopold.
1713 - 1748.

Mkl

f I

1926 4°

35 Pläne
—

Math. f. I.
1926. 40
—

13
SERENISSIMI PRINCIPIS
AC
DOMINI
DN. CAROLI
LEOPOLDI,

DUCIS REGNANTIS MEGAPOLITANI, PRIN-
CIPIS VETUSTÆ GENTIS HENETÆ, SVERINI
ET RACEBURGI, COMITIS ITEM SVERINEN-
SIS, TERRARUM ROSTOCHII, AC
STARGARDIÆ DYNASTIÆ,
CANCELLARII ACADEMIÆ VARNIACÆ
& PATRONI MAGNIFICENTISSIMI,
PRINCIPIS AC DOMINI
NOSTRI CLEMENTISSIMI,

GLORIOSOS NATALES

ANNO MDCCXXV. XXVI. NOVEMBRIS, QVADRAGESIMA
SEXTA VICE FELICITER RECURRENTES,
IPSO XXVI. NOVEMBRIS DIE, CONCENTUS INTER MUSICOS & AR-
DENTISSIMA VOTA, IN AUDITORIO MAXIMO ESSE
CELEBRANDOS,

RECTOR ACADEMIÆ ROSTOCHIENSIS
JOACHIM. HENRIC. SIBRAND,
U. J. D. & PROF. PUBL. ORD. FACULT. JURID. SENIOR, & h. t. DECAN.
PUBLICE INDICAT & AD AUDIENDAM ORATIONEM

VIRI

PRÆCELLENTIS, PRÆ-NOBILISSIMI ET CLARISSIMI,
DN. JOHANNIS HERMANNI BECKERI,
ROSTOCH. LIBERAL. ARTIUM MAGISTRI,
NOMINE ACADEMIÆ PATRIÆ DISSERTENTIS

DE

GLORIOSIS PRINCIPUM NATALIBUS, NON TAM
EX ASTRORUM QVAM SOLIUS DEI
REGIMINE EXPECTANDIS.

CELEBERRIMOS ATQVE AMPLISSIMOS, REGIMINIS CONSILIARIOS,
UTRIUSQUE SENATUS ATQVE REIPUBLICÆ GRAVISSIMOS PROCERES, OMNIUM
FACULTATUM DOCTORES, LICENTIATOS, VERBI DIVINI MINISTROS, PHILO-
SOPHIÆ MAGISTROS, NEC NON FLORENTISSIMOS DNN. STUDIOSES,
OMNESQVE LITERARUM AMANTES,
EA, QVA DECET RATIONE INVITAT ATQVE CONVOCAT.

ROSTOCHII, TYPIS JO. JAC. ADLERI, SEREN. PRINC. ET ACAD. TYPOGRAPH.

117

I quid inveteratum & priscis tem-

poribus notum, si quid humano generi familiare unquam fuit, superstitionis est. Mundus jam inde ab incunabulis vanæ credulitatis maculam gerit. Numquid erat præter superstitionem, quod adeo jam Protoplasti vetitæ arboris fructui vim ἀποθεόσεως dixeris num ἰσοθεόσεως inesse, tam facile pervaderentur? Idololatria quæ vix recentior est ipso mundo, quaque ligna, metalla, lapides, simulacra aut corpora cælestia irrationaliter fatis coluntur, quid est, nisi genuina superstitionis, proles? Verficolor autem est & Polypo mutabilius hoc morale monstrum, hydra hæc Lernæa capita gerit innumera. Hoc dico: Superstitionis tot sunt genera, ut enumerare hoc loco, nec lubeat, nec vacet. Quædam sacer codex nominat passim & execratur, velut sunt: *Magia diabolica, necromantia, genethliaca, divinationes, hariolationes, auguria, præstigia* &c. vid. Deut. XII. 10. 11. Levit. XX. 27. Cap. XIX. 26. Hof. IV. 12. Ezech. XXI. 31. & alibi. Imprimis Deut. XVIII. v. 10. 11. mentio fit טִּוְנֵי מַעֲוֵינִי divinatoris, qui, quid hoc die, mense, anno faustum, vel infaustum, bonum vel malum, faciendum vel omittendum sit, determinare gestit; טִּוְנֵי מַנְחָשׁ auguris, vatis, fatidici, qui e volatu avium, certis rerum circumstantiis futilibus, casibus fortuitis &c. de rerum eventibus augurari solet, quale est illud ridiculum omen: *baculus stat in angulo, ergo cras pluet*: טִּוְנֵי מַכְשֵׁף præstigatoris, qui oculos fascinare novit, quales præstigiatores ægyptiaci Exod. VII. 11. טִּוְנֵי חֲבֵר incantatoris, cui cum diabolo ad magicas artes & adjurationes edendas, pactum intercedit, aut qui mussitationibus, certis loquendi formulis varias nocendi aut sanandi virtutes inesse dimicat, germanicè: *Der sich mit segnen und böthen behilft*. טִּוְנֵי שֵׂאֵל אֵלִי consulentis Pythonem, græce: ἐγχεσµωθὲς ventriloqui, qualis vulgo statuitur saga Endorea i. Sam. XXVIII. טִּוְנֵי יִרְעָנִי Magi, harioli, scioli, græce: γυνῶν, qui Dæmonia nosse, adjurare, provocare posse gloriatur. טִּוְנֵי רֹשׁ אֵל הַמֵּתִים consulentis mortuos sive evocantis diabolum sub forma demortuorum, conf. i. Sam. XXVIII. sicut & historiæ passim referunt, de iis, qui pernoctantes in Cæmeteriis ad sepulcra demortuorum, voces e cavitate terræ egredientes expectant & auscultant. Refer huc varias vanitates superstitionis, quæ in moribus & consuetudinibus vel hodie apud credulam plebeculam, in ipsa autem religione, & fidei professione apud *Myssicos, Fanaticos, Böhmistas* & *Fratres Rosæ crucis* regnant liberius. Ut autem hæc & reliqua omnia mittam, noto præsertim *Astrologiam*, quæ, ut à sana Astronomia sollicitè discernatur, cognomine *judiciaria* adpellatur, unum esse e præcipuis superstitionis capitibus. Hoc superstitionis genus remotissimis jam abhinc seculis grassatum est inter *Chaldaeos, Ægyptios, Arabes, & Judæorum* nonnullos, ad quos dirigitur illa divina epanorthosis Jer. X. 2. sic dixit Jehovah: *Vias gentium ne discite & a signis cælorum ne consternemini, gentes namque consternantur ab illis*. Est autem Astrologia: *stolida scientia, fata hominum, & eventus tam publicarum rerum quæ geruntur, quam particularium humanarum actionum, ex astris eorumque constellationibus resciscendi & dijudicandi*. Chaldaei sicut Astronomorum ita & Astrologorum facile auctores sunt & Principes. Quorum num *Zoroaster*, num *Belus*, num *Berosus* præcipuum caput, nobis perinde esto. Stauerunt autem: *Esse sympathiam inter terrestria & cælestia, ut ex horum influxu illa alterentur & renoventur*. Præsertim septem planetis tribuerunt regimen actionum humanarum factorumque. *Sextus Empiricus* adv. Mathem. L. V. inquit *Chaldaei dicunt, septem stellas habere rationem causarum agentium in unumquodque eorum, quæ in vita accidunt, adjuvare autem partes Zodiaci*. Notum quoque est: Chaldaeos unicuique Zodiaci signo suum mensem coordinasse, insuper quoque viginti quatuor asterismos constituisse, dimidiam illorum partem ad regimen australis, dimidiam ad regimen borealis hemisphærii deputantes hosque dixisse: *judices omnium rerum*; sic ut quæ oculo humano apparent, viventibus, quæ latent, mortuis præesse fingerent. Subordinarunt his adhuc tri-

ginta

ginta alios. Ita docuerunt, ex astris non solum aëris temperiem, procellas, imbres, terræ motus præsciri, sed iisdem etiam, regnis, principibus, privatisque hominibus fatalia sua certissime portendi. Unde factum, quod stellas mali bonique causas existimantes, pro constellatione sub hora nativitatis cujusdam hominis observata, de ejusdem naturali genio, moribus, fatis, mortis tempore ac genere præfagierint. Docuerunt insuper, astris inesse divinas mentes, esse substantias ^{νοεῖς} igneo corpore indutas; planetas adpellarunt ^{ζῶα πλανώμενα}. Stellas idcirco coluerunt religiose, sicut & Aegyptii. Nec dubium ullum est, quin easdem vanitates acceperint Aegyptii & Graeci à Chaldeis. Unde Thales, Anaximenes, Theophrastus, Pythagorice quoque & Epicureæ Sectæ addicti, ut Astrologiæ celebres cultores à scriptoribus passim venditantur. Et quis ignorat, ferè omnes Asiæ non solum, sed & cultioris Africæ & Americæ gentes Astrologiæ esse studiosissimas. De Persis confessio est in omnium oribus, item de Arabibus. Persæ enim septem dies uniuscujusque mensis pro infaustis habent, nil ardui illo tempore conantes. Pariter duodecim horas diei ita distribuunt & in actionibus suis attendunt, ut cuilibet suam fatalitatem, & Zodiaci peculiare signum tribuant. Inter Arabes insignis ille è tribus famosis Impostoribus, Mahumed, insignis Astrologus fuisse fertur. Et in genere de illa gente, quantopere Astrologicis rebus delectetur, varia narrat Olearius in der Persianisch. Reise-Beschr. Cap. XXVIII. Possent hic nonnulla adjici de Astrologicis præfagiis & observationibus veterum Gothorum, etiam Peruvianorum, horum præsertim tam longe ante expeditionem Hispanorum Americanam, quam sub ipsa expeditione, tempore Athabalibæ & Montezumæ Regum. Nec vagabundi Tartari Asiatici hanc superstitionem negligunt. Tandem, sicut in Astronomicis, ita etiam in Astrologicis mirè sapere sibi videntur Chineses, de quibus hac in parte multa narrant Mart. Martinus, in Histor. Sinenfi, Athanas. Kircherus in China illustr. aliique Jesuitarum Missionariorum. Quanta interim fuerit apud veteres Astrologorum reverentia, testatur Juvenalis Satyr. VI.

Quicquid

Dixerit Astrologus, credent à fronte relatum Hammonis.

Non autem defuerunt adeo in Ecclesia Christiana omnium seculorum homines obscuratæ mentis, qui Astrologicis vanitatibus incubuerunt, ut fuit Sec. II. Aquila è Gentilismo conversus Christianus, qui propter nimium Astrologiæ, & Genethliacæ studium, item quod fato in astris consignato omnia geri, pertinaciter credebatur, ab ecclesia exclusus fuit, quapropter exacerbatus ad Judæos transiit. Bassus ejusdem Sec. Hæreticus viginti quatuor litteris & septem astris omnium rerum perfectionem, pariter vitam & generationem hominum contineri, defendit. Gnosticos volunt Barbeliots cognominari à cœlesti quadam virtute, quam statuerunt, & Barbeloth adpellarunt. Et quis ignorat Priscillianistarum & hunc fuisse errorem, quod crediderint, actiones humanas pendere à fatalibus cœli constellationibus, indeque homines ad peccata sæpius determinari. Origenes, vir alias maximæ eruditionis, stellas ^{ἐμψυχας} docuit. Ipse enim Libr. V. contra Celsum suam non dissimulat hypothesin. Verba ejus latine versa ita habent: Etiam cœlestes stellæ animalia sunt rationalia, virtute prædita, illustrata cognitionis lumine à sapientia illa, quæ est splendor sempiterni luminis. Etenim sensibile illorum lumen opus est creatoris, intelligibile autem fortassis profectum à voluntate propria. Et alio loco fatetur, se concipere non posse, quod tam ordinatus stellarum motus & illarum alia phænomena absque rationalitate fieri possint. Quæ hypothesis, quam paradoxa sit, suos tamen affectus invenit Bodinum in Theatro naturæ, Riccium de anima cœli, & inter antiquos Philosophos eidem faverunt Pythagoras, Plato, Stoici &, de quibus jam mentio facta, Chaldæi. Thomas Campanella, quem plerique Atheismi insimulant, quam magnificè senserit de Astrologia, ipse apertè fatetur in portentoso suo Tract. de sensu rerum & Magia, præcipue Libr. III. Cap. 3. & Libr. IV. Cap. 20. Hoc autem genus hominum Christiana primitiva ecclesia semper est averfata, prohibuitque passim in Conciliis studium dictarum ^{ψευδοπροφητειῶν}

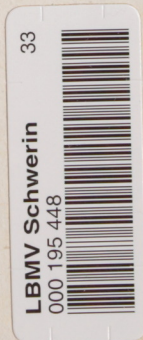
ἱμνῶν.

Θεμαίων. Concilium Laodicenum Can. XXXVI. ita cavet: ὅτι & δὲ ἱερεῖς,
 πικρὲς ἢ κληρικὲς μάγους ἢ ἐπασιδῆς εἶναι, ἢ μαθηματικὲς, ἢ ἀστρολόγους, quæ ul-
 tima vox, sicut h. l. notanda, ita commonstrat, quæ ratione vox
 μαθηματικὸς sumatur, sc. in deteriori sensu quomodo & Jus Justinia-
 neum Mathematicos hoc sensu dictos plus vituperat quam lau-
 dat. Modo dicti, ἀστρολόγοι, qui sint & à canone Conc. Laodic. intel-
 ligantur ita explicat Balsamon ad hunc canonem: Ἀστρολόγοι εἰσιν οἱ διὰ
 τῶν ἀστέρων μανθνεόμενοι κατὰ δαιμονικὴν συνεργίαν, καὶ ἡτοῖς πιστεύοντες. Hinc est
 quod illis temporibus astrologicis rebus sese acriter opposuerint orthodo-
 xus ille Episcopus Alexandrin. Cyrillus Libr. II. contra Julianum, Lactantius
 Libr. II. Cap. V. Hieronymus ad Avitum, Basilus M. Homil. VI. in Hexaem. Gre-
 gorius Nyssenus Epist. contra fatum. Vid. Vossium de Idolol. Lib. II. Cap. XXX.
 Quibus recentiori ætate post alios accesserunt Rosinus & Dempsterus, Peu-
 cerus, Bullengerus, Henricus Morus. Legi præsertim meretur contra Astro-
 logiam Spanhemius in dubiis Evangel. Part. II. Dub. XXXIII. Nec tamen
 puduit Gauricum & Cardanum Italos, & ὁμοψήφους, Moysi, B. Virginis, quin
 ipsius benedicti Servatoris nostri nativitatem ex astris petere. Conf. Seld-
 num de diis Syris, Syntagm. I. Cap. II. Conceditur quidem, quod non omnis
 planetarum influxus in corpora sublunaria, microsmi etiam pathemata
 tam frivole debeat negari; ast cum astrologia omnium rerum vicissi-
 tudines, fata & eventus, quin ipsum hominis Spiritum ejusque actiones
 sibi subjiciat, manet sua qualiscunque veritas poemati, Præge in vetusta
 arce reperiundo, quod, referente Tentzelio in den Monathl. Unterr. An. 1691.
 pag. 404. sequens legitur:

*Sidera corporibus præsumt cælestia nostris
 Influxuque regunt cuncta elementa suo.
 Cogere sed nequeunt animam ratione fruentem,
 Namque sub imperio solius illa DEI est.*

Quæ hætenus dicta sunt, jam pro scopo non habent pleniorẽ hujus
 thematis deductionem, aut astrologiæ & artis Genethliacæ solidam re-
 futationem; Sed hoc scribendi genere ansam nancisci lubuit, ut singu-
 lis studiorum fautoribus hoc ipso solennius indicetur: Orationem
 publicam recitatum iri, quæ rectius sapere astrologos docebit. Fulget
 & refulget Academica Varniaca tutela atque moderamine *Serenis-
 simi Principis ac Domini, DN. CAROLI LEOPOL-
 DI, Ducis Regnantis Megapoleos Principis vetustæ
 gentis Henetæ, Sverini ac Raceburgi, Comititis item
 Sverinensis, terrarum Rostochii ac Stargardiæ Dyna-
 stæ, Cancellarii Academiæ Magnificentissimi, Do-
 mini nostri longe Clementissimi.* Numerat inter glorias suas
 Rosetum, quod iterum natales Principis hujus Celsissimi gloriosos demis-
 sissima veneratione celebrandi suppeditetur occasio. Hinc sua gaudia pu-
 blicare, sibi quæ ex gloriosis hujus Principis natalibus quævis fausta & præ-
 sagire & apprecari, pro Principis autem auspiciatissimo regimine preces
 fundere, intendit. Destinavit ergo ad hoc exsequendum suo nomine Aca-
 demia Rostochiensis *Virum Præcellentem Prænobilissimum atque Clarissimum,
 Dominum JOHANNEM HERMANNUM BECKERUM, Liberal. ar-
 tium Magistrum dignissimum, amicum nostrum certissimum.* Hunc, ipso recur-
 rente festivitatis natalis die, cras volente DEO, hora antemeridiana X,
 pro sua facundia vices Academiæ expleturum esse, differendo: de glo-
 riosis Principum natalibus, non tam ex astrorum, quam solius DEI regimine
 expectandis; omni quæ decet humanitate indicare volui. Ideoque Vos,
*Serenissimi PRINCIPIS nostri Domini Consilarii, utriusque Reipublicæ
 Procures, omnium facultatum Doctores, Verbi Divini Ministri, Philo-
 sophiæ Magistri, omnesque Cives eruditi, vestris honoribus, officiis
 & titulis conspicui, sollicitè invitatos volo, ut hora X. antemeridiana
 adsitis frequentes ad venerandum Numen gloriosissimum, quo crescat
 & perennis sit totius Serenissimæ Domus Megapolitanæ Gloria!*

P. P. sub Sigillo Rectoratus Rostochii, die 25. Novembris MDCCXXV.

aliōs. Ita docuerunt, ex astris non solum aëris temperiem,
 las, imbres, terræ motus præsciri, sed iisdem etiam, regnis,
 pibus, privatisque hominibus fatalia sua certissimè portendi.
 factum, quod stellas mali bonique causas existimantes, pro
 llatione sub hora nativitatis cujusdam hominis observata, de
 m naturali genio, moribus, fatis, mortis tempore ac ge-
 præfagierint. Docuerunt insuper, astris inesse divinas mentes,
 substantias ^{νοεῖς} igneo corpore indutas; planetas adpellarunt
^{πλανήται}. Stellas idcirco coluerunt religiose, sicut & Ægyptii.
 lubium ullum est, quin easdem vanitates acceperint Ægyptii &
 à Chaldeis. Unde *Thales*, *Anaximenes*, *Theophrastus*, *Pythagorice*
 ne & *Epicureæ* Sectæ addicti, ut Astrologiæ celebres cultores à scri-
 bus passim venditantur. Et quis ignorat, ferè omnes Asiæ non
 , sed & cultioris Africæ & Americæ gentes Astrologiæ esse studio-
 as. De *Persis* confessio est in omnium oribus, item de *Arabibus*.
 enim septem dies uniuscujusque mensis pro infaustis habent, nil
 illo tempore conantes. Pariter duodecim horas diei ita distri-
 & in actionibus suis attendunt, ut cuilibet suam fatalitatem, &
 aci peculiare signum tribuant. Inter *Arabes* insignis ille è tribus
 sis Impostoribus, *Mahumed*, insignis Astrologus fuisse fertur. Et
 nere de illa gente, quantopere Astrologicis rebus delectetur, varia
 t *Olearius* in der *Persianisch. Reise-Beschr.* Cap. XXVIII. Possent hic non-
 adjici de Astrologicis præfagiis & observationibus veterum *Gothorum*,
Peruvianorum, horum præsertim tam longe ante expeditionem *Hispa-*
m Americanam, quam sub ipsa expeditione, tempore *Athabalibæ* &
ezumæ Regum. Nec vagabundi *Tartari* Asiatici hanc superstitione-
 negligunt. Tandem, sicut in Astronomicis, ita etiam in Astrolo-
 mirè sapere sibi videntur *Chinenses*, de quibus hac in parte multa
artinius, in *Histor. Sinensi*, *Athanas.* *Kircherus* in *China illustr.*
m Missionariorum. Quanta interim fuerit apud vete-
 m reverentia, testatur *Juvenalis Saryr. VI.*

Quicquid

t Astrologus, credent à fronte relatum Hammonis.

uerunt adeo in Ecclesia Christiana omnium seculorum
 atæ mentis, qui Astrologicis vanitatibus incubuerunt, ut
 la è Gentilismo conversus Christianus, qui propter ni-
 æ, & Genethliacæ studium, item quod fato in astris con-
 eri, pertinaciter credebatur, ab ecclesia exclusus fuit,
 cerbatus ad Judæos transiit. *Bassus* ejusdem Sec. Hære-
 tuor litteris & septem astris omnium rerum perfecti-
 vitam & generationem hominum contineri, defendit.
Barbeliotas cognominari à cœlesti quadam virtute, quam
Barbeloth adpellarunt. Et quis ignorat *Priscillianistarum*
 errorem, quod crediderint, actiones humanas pendere à
 constellationibus, indeque homines ad peccata sæpius
Origenes, vir alias maximæ eruditionis, stellas ^{ἐμψυχας}
 nim *Libr. V. contra Celsum* suam non dissimulat hypothe-
 is latine versa ita habent: *Etiā cœlestes stellæ animalia*
virtute prædita, illustrata cognitionis lumine à sapientia illa,
sempiterni luminis. Etenim sensibile illorum lumen opus est
igibile autem fortassis profectum à voluntate propria. Et alio
concupere non posse, quod tam ordinatus stellarum motus &
enomena absque rationalitate fieri possint. Quæ hypothesis,
a fit, suos tamen assecclas invenit Bodinum in Theatro na-
anima cœli, & inter antiquos Philosophos eidem fave-
s, Plato, Stoici &, de quibus jam mentio facta, Chaldæi.
ella, quem plerique Atheismi infimulant, quam magni-
Astrologia, ipse apertè fatetur in portentoso suo Tract.
& Magia, præcipue Libr. III. Cap. 3. & Libr. IV. Cap. 20.
enus hominum Christiana primitiva ecclesia semper est
ibuitque passim in Conciliis studium dictarum

ψευδοῦς
σημαίων.

